

05-04-18

প্ৰাতঃমুৰলী

ওম্: শান্তি

বাপদাদা

মধুবন

“মৰমৰ সন্তান সকল নিজৰ মাজত জ্ঞান ৰত্নৰ লেনা দেনা কৰি এজনে আন জনৰ পালনা কৰিবা, জ্ঞান ৰত্নৰ দান কৰি থাকিবা।”

প্ৰশ্ন :- নিজকে অপাৰ সুখত থাকিবলৈ কি পুৰুষাৰ্থ হয়?

উত্তৰ :- সুখত থাকিবলৈ হলে বিচাৰ চিন্তন কৰিব লাগে। নিজৰ লগত কথা বাৰ্তা কৰিবলৈ শিকা। যদি কৰ্ম ভোগ আহে তেতিয়াও সুখত থাকিবলৈ চিন্তন কৰিবা এই জোৰ পুৰনী জোতা হয়, আমি 21 জন্মৰ কাৰণে নোৰোগী দেহ ধাৰী হম গৈ, জন্ম জন্মন্তৰৰ কৰ্মভোগ সমাপ্ত হৈ আহিছে। কোনোৱাই বেমাৰ ভাল হলে, বাধা আহি গুচি গলে কিমান ভাল লাগি যায় নহয় জানো। এনে চিন্তন কৰি সুখত থাকিবা।

গীত মাতা ঔ মাতা

ওম শান্তি। এই মাতৃৰ মহিমা কৰা হয়। তোমালোকে শিৱ বাবাৰ ভঁৰালৰ পৰা সকলোকে লালন পালন হৈছা অথবা জ্ঞান অমৃতৰ কলহৰে তোমাৰ পালন হয়। তোমালোকে শিৱবাবৰ ভঁৰালৰ পৰা খাজনা পাই থাকা। বাস্তৱত মহিমা এক শিৱ বাবাৰ। তেওঁ কৰন কৰাবন হাৰ হয়। মাতৃ হল জগত অম্বা। জৰুৰ আৰু মাতৃও থাকিব। গতিকে মাতৃৰ মহিমা আছে। মাতৃয়ে বহুত পালনা কৰে। শিৱ বাবাৰ যজ্ঞত যি সকল থাকে তেওঁ লোকৰ পালনা কৰা হয় আৰু অবিনাশী জ্ঞান ৰত্নৰে মাতৃৰ দ্বাৰাই পালনা কৰা হয়। অধিকাংখ্য লোক মাতৃৰে হয়। বহুত ভাইও আছে যি সকলে ভণীয়েকৰ পালনাও কৰে। দুইয়ো জনে জ্ঞান ৰত্নৰ লেনা দেনা কৰি এজনে আন জনৰ পালনা কৰে। ককায়েক ভণীয়েকৰ বহুত আত্মিক মৰম থাকে। এই দুনীয়াত এজনে আন জনক বহুত দুখ দিয়ে। এজনে আন জনক বিকাৰ দিয়ে। ইয়াত অবিনাশী জ্ঞান ৰত্নৰ খাজনা দিয়া হয়। তুমি হলা ব্ৰহ্মা কুমাৰ কুমাৰী। তোমাৰ নামো বহুত উচ্চ। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ জৰুৰ নিশ্চয় কুমাৰ কুমাৰী থাকিব। এই বুদ্ধিৰে কাম লব লাগে। গীতত মাতৃৰ মহিমা আছে। জগত অম্বা সৰস্বতী আছে যেতিয়া আৰু বহুত সন্তানো থাকিব লাগিব। গতিকে পৰিয়াল বুলি কোৱা হয়। এইটো বুজিব লগীয়া কথা। প্ৰজাপতি বুলি লিখা হয়। ব্ৰহ্মাক প্ৰজাপিতা বুলি কোৱা হয়। গতিকে কোনোবা

সময়ত নিশ্চয় ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা প্ৰজা ৰচনা কৰিছিল। ব্ৰহ্মা হল সাকাৰ সৃষ্টিৰ পিতা। গোৱা হয় প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰাই ব্ৰাহ্মণ কূলৰ ৰচনা কৰা হৈছিল। আদি সনাতন প্ৰথমতে ব্ৰাহ্মণ সকলই হয়। বাস্তৱত আদি সনাতন দেৱী দেৱতা ধৰ্ম বুলি কোৱাটো ভুল। সেইটো হল স্বৰ্গৰ ধৰ্ম। এইটো আদি। দেৱতা ধৰ্ম যি প্ৰায় লোপ হৈ গল। দেৱতা ধৰ্মৰ আগতেও এই ব্ৰাহ্মণ ধৰ্ম, যাক টিকনিও বুলি কোৱা হয়। ইয়াকে কোৱা হয় সংগম যুগী আদি সনাতন ব্ৰাহ্মণ ধৰ্ম। কিমান ভাল কথা বুজি পাবলৈ।

বাবাই বুজাই কোনোৱে প্ৰথম বাৰৰ বাবে আহিলে তেওঁক পিতাৰ পৰিচয় দিয়া। এইটো মুখ্য কথা। ব্ৰাহ্মণৰ কোনো ৰাজধানী নাই। লিখা হয় স্বৰ্গৰ ৰাজ্য তোমাৰ ঈশ্বৰীয় জন্ম স্বত অধিকাৰ হয়। দেৱী দেৱতা ধৰ্ম সঁচা কৈ আছে। কিন্তু তেওঁ লোকক এই ৰাজধানী কেতিয়া পাইছিল তাক বুজাব লগীয়া হয়। এই কাৰণে ত্ৰিমূৰ্তি চিত্ৰ আগত ৰাখিব লগীয়া হয়। ইয়াত লিখা থাকে স্বৰ্গৰ সাম্ৰাজ্য আমাৰ জন্ম স্বত অধিকাৰ। কাৰ পৰা। সেই কথাও লিখিব লাগে। এই কথাটো বৰ্ড (ফলক)তৈয়াৰ কৰি প্ৰতি ঘৰে লগাব লাগে। যেনেকৈ চৰকাৰী কাৰ্যালয়ত লগোৱা হয়। কৰোৱাৰ ওচৰত মডেল থাকে। সকলোৰে নিজৰ চিন থাকে। তোমাৰও চিন থাকিব লাগে। বাবাই নিৰ্দেশ দিয়ে, তাক ধাৰণ কৰাটো সন্তান সকলৰ কাম। কিছুমান বিহংগম মাৰ্গৰ সেৱা হব লাগে। এইটো বহুত মুখ্য কথা। চিকিৎসক, বেৰিষ্টাৰ আদিৰ ঘৰত নাম ফলক লগোৱা থাকে। তোমাৰও ফলক লাগি থাকিব লাগে যে আহা আৰু বুজি লোৱা শিৱ বাবাই ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা স্বৰ্গৰ প্ৰাপ্তি কেনেকৈ দিয়ে। তেতিয়া মানুহে আচৰিত হৈ যাব। ভিতৰলৈ আহিব বুজিবৰ কাৰণে। ঘৰৰ বাহিৰতো লগাব পাৰি। যাৰ যি ব্যৱসায় তাৰ ফলক লগাব লাগে। সন্তানে একো নকৰে গতিকে সেৱাও নহয়। এফালে মায়াৰ প্ৰহাৰ হৈ থাকে। নিশ্চয়তা নাই যে আমি পিতাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ। ৪৪ জন্মৰ অভিনয় পূৰ্ণ হল আকৌ নতুন দুনীয়ালৈ স্বৰ্গলৈ গৈ প্ৰাপ্তি লম। এই কথা মনত নাথাকে। বাবাই কয় লাগিলে কৰ্ম কৰিও থাকা তথাপি যিমান সময় পোৱা পিতাক স্মৰণ কৰাত লাগি যাব। আমি ঢোল বজাওঁ যে এইটো সকলোৰে অন্তিম জন্ম হয় বুলি।

মৃত্যুলোকত আকৌ জন্ম নলওঁ। তুমি জনিলা যে এতিয়া মৃত্যুলোক শেষ হবৰ হল। প্ৰথমে নিৰ্বাধামলৈ যাম। এনে কথা নিজৰ লগত পাতিব লাগে। ইয়াকে বিচাৰ সাগৰ মনন বুলি কোৱা হয়। বাবাই কৈছে তুমি কৰ্ম যুগী। তোমাৰ কি কাছাৰ দৰেও বুদ্ধি নাই। সি দেহ নিবাহৰ কাৰণে ঘাঁহ আদি খাইও কৰ্মইন্দ্ৰিয়ক শান্ত কৰি ৰাখে। তোমালোক সন্তানে এতিয়া পিতাৰ স্মৰণত থাকিব

লাগে। স্বদৰ্শন চক্ৰ ঘূৰাবা। নিজকে মাষ্টৰ বীজ ৰূপ বুলি বুজিবা। বীজটো গোতেই গছ জোপাৰ জ্ঞান থাকে। কেনেকৈ উৎপত্তি হয়, পালনা কেনেকৈ হয়, ড্ৰামাৰ ৪৪ জন্মৰ চক্ৰ কেনেকৈ ঘূৰে। ৪৪ চক্ৰ কাৰণে এই গোল চিত্ৰখন বনোৱা হয়, যাৰ পৰা মানুহে ৪৪ জন্মৰ জ্ঞান পাই যাব। বাবাই তোমাক বুজাই যে তোমালোকে ৪৪ জন্ম লোৱা। যি আদি সনাতন ধৰ্মৰ লোক যি ব্ৰাহ্মণ পৰা দেৱতা হৈ গৈ তেওঁলোকেই ৪৪ জন্ম লয়। ব্ৰহ্মাৰ দিন আৰু ব্ৰহ্মাৰ ৰাতি বুলি কোৱা হয়, এই কথাতেই ৪৪ জন্মৰ কথা আহি যায়। গতিকে ত্ৰিমূৰ্তিৰ ফলক লগাই থব লাগে যে এই ঈশ্বৰীয় জন্ম সিদ্ধ অধিকাৰ। লবলৈ আছে যদি লৈ লোৱা। এতিয়া নহলে কেতিয়াও নহব। আমি মহাভাৰত যুদ্ধ হোৱাৰ আগতেই পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগিব। এই ফলক গলোৱাটো বহুত সহজ হয়। লাগিলে ত্ৰিমূৰ্তিৰ চিত্ৰ লগোৱা বা শিৱৰ লগোৱা। নাম পৰমপিতা পৰমপিতা শিৱ লগাই লবা। গীতাত আছে ৰাজ যোগৰ কথা। তেতিয়া আমি লিখো যে দেৱী স্বৰাজ্য জন্ম সিদ্ধ অধিকাৰ। এই শিৱ বাবা আৰু এখেত প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা, এই দ্বাৰা প্ৰাপ্তি পোৱা। স্বৰ্গত ৰজা ৰানী থাকে। ৰাম (শিৱ) কিয় দিয়ে, ৰাৱণ কিয় দিয়ে- এই কথা তুমি জানিছা, আধা কল্প ৰামৰ ৰাজ্য আধাকল্প ৰাৱণৰ ৰাজ্য। এনেকৈ নহয় পৰমাত্মাই দুখ দিয়ে, দুখ দিওঁতা ৰাৱণ হয়, ৫ বিকাৰ হয় যি পাপী বনায়। সত্যযুগ হ'ল শিৱালয়। সন্তান সকলক সদায় ভিন্ন প্ৰকাৰেৰে বুজাই থকা হয়। গতিকে সুখত থাকি লাগে। তুমি জানিলা আমাক শিৱবাবাই পঢ়াইছে। এনেকৈ নহয় যে সাক্ষাৰ জনক স্মৰণ কৰা। শিৱবাবাই আমাক ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা সহজ যোগ শিকাই। শিৱবাবাই আহে প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাত। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা বুলি আন কাকোৱেই কব নোৱাৰি। ব্ৰাহ্মণ নিশ্চয় থাকিব লাগিব।

পিতা আহি সঁচা কথা কয়। গোৱা হয় চেকেণ্ডত ৰাজ্য ভাগ্য। সন্তান কয় আমি শিৱবাবাৰ সন্তান। তেওঁৱেই হৈছে স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা। যি জনে নিশ্চয় আমাক স্বৰ্গৰ পদ দিব নহয় জানো নে আন কিবা দিব? বাবা কিমান আচৰিত। এক চেকেণ্ডতে জনক ৰজাক জীৱনমুক্তি দিলে। এই কথা উল্লেখ আছে। তুমি জানিলা এতিয়া আমি বাবাৰ হলো। শিৱ বাবাক নিশ্চয় স্মৰণ কৰিব লাগিব। যেতিয়া নেকি বাবাই আমাক নিজৰ কৰি ললে। যাৰ পৰা স্বৰ্গৰ প্ৰাপ্তি পোৱা যায় তেঁওক আৰু প্ৰাপ্তিক স্মৰণ কৰিবা। যেনেকৈ কোনো ধৰ্মৰ সন্তান তুলি লয় তেতিয়া জানে যে আগতে আমুকাৰ সন্তান আছিলোঁ এতিয়া আমুকাৰ সন্তান হলোঁ। তেওঁৰ অন্তৰ খনৰ পৰা আঁতৰি গৈ থাকিব আৰু এওঁৰ ফালে লাগি গৈ থাকিব। ইয়াতো তোমালোকে কোৱা আমি শিৱবাবাৰ তুলানীয়া সন্তান। সেই পিতাক স্মৰণ কৰিলে কি লাভ হ'ব। অতি মৰমৰ পিতা ইমান ডাঙৰ সম্পত্তি দিওঁতা জন হয়। বাবাই যত্ন কৰি সন্তান সকলক যোগ্য বনায়। এনে পিতাকো তুমি বাৰে বাৰে পাহৰি যোৱা আৰু আন সকলোৱে যি তোমাক দুখ দিয়ে তথাপিও তেওঁলোকক স্মৰণ কৰি থাকা আৰু মোক পিতাক

তুমি পাহৰি যোৱা। লাগিলে ঘৰতে থাকা কিন্তু বাবাক স্মৰণ কৰিবা। ইয়াতেই যত্ন আছে।
তেতিয়াহে পাপ খণ্ডন হব। এই গোটেইখন হল কৰ্মৰ স্থান। সন্তান সকল মোৰ হ'ল। মানে বিশ্বৰ
মালিক হ'ল। তুমি জানিলা বাবাৰ হৈ গ'লো মানেই বিশ্বৰ মালিক নিশ্চয় হ'ম গৈ। সুখৰ পাৰা বাঢ়ি
গৈ থাকিব লাগে। এই কথাও জানা যে এইটো পুৰণা দেহ। কৰ্ম ভোগ ভুগিব লগীয়া হয়। মামা
বাবায়েও সুখী মনেৰে কৰ্ম ভোগ ভুগিছিলে। আকৌ ভৱিষ্যতৰ 21 জন্মৰ সুখ কিমান মহৎ
আছে। এইটো হল পুৰণী জোতা। এতিয়া কৰ্ম ভোগ ভুগীম, তাৰ পিছত 21 জন্মৰ কাৰণে ইয়াৰ
পৰা মুক্ত হৈ যাম। কোনোৱাই বেমাৰৰ পৰা হাত হাৰিলে কিমান ভাল লাগে। কোনো বিপদ আহি
আঁতৰি গলে কিমান সুখ হয়, নহয় জানো। তুমিও জানা এতিয়া জন্ম জন্মান্তৰ বাধা আহি থাকিব।
এতিয়া আমি বাবাৰ ওচৰলৈ আহিছো। এই কথাষাৰৰ ওপৰত বিচাৰ সাগৰ মনন কৰি বহুত
জ্ঞানৰ টোকা উলিওৱা। বাবাই উপায় বোৰ কৈ থাকে নহয়। এনেকৈ নিজকে বুজাব লাগে। আমি
84 জন্মৰ চক্ৰ পুৰা কৰিলোঁ এতিয়া বাবাৰ ওচৰলৈ যাম। পুনৰ বাবাৰ পৰা প্ৰাপ্তি হব।
সাক্ষাৎকাৰো হয়। ইয়াত পৰোক্ষ বা অপৰোক্ষৰ কথা থাকে। যেনেকৈ মামাৰ কোনো সাক্ষাৎকাৰ
হোৱা নাছিল। বাবাই বিনাশ আৰু স্থাপনৰ সাক্ষাৎকাৰ কৰিছিল, এওঁৰ ভৱিষ্যতৰ সাক্ষাৎকাৰ
সঠিক ভাৱে হৈছিল। কিন্তু প্ৰথমে এই কথা বুজি পোৱা নাছিল যে মই বিষ্ণু হ'মগৈ। পিছতহে বুজি
পালে। এতিয়া বিকাৰী গৃহস্থীৰ পৰা নিৰিকৰী ঘৰলৈ যাবা, ততুৰ সৈতে। তুমিও বাবাৰ শিক্ষাৰ
পৰা এনে হ'বা গৈ। দৌৰ লগাব লাগে। বাকী গীতত মামাৰ মহিমা আছে।

গতিকে তুমি জানিলা যে জগত অম্বা বুলি কাক কোৱা হয়। বাস্তৱতে মাতা পিতা কোন হয়?
তেওঁটো নিৰাকাৰ হয় এই কথা বুদ্ধিত থাকে। পিতা বুলি God father বুলি কোৱা হয় এই কথা
বাৰু ঠিক। তেওঁ হল নিৰাকাৰ। মাতা বুলি নিৰাকাৰ জনক কোৱা নহয়। পিতা নিৰাকাৰী হয়
তেওঁহে প্ৰাপ্তি দিব। গতিকে তেওঁ ইয়ালৈ আহিব লাগিব, আহি নিজৰ পৰিচয় দিব। গতিকে এওঁক
মাতা পিতা হ'ব লগীয়া হয়। গতিকে এৰোঁ হল ডাঙৰ মা হৈ গ'ল। ককা হল নিৰাকাৰ। কিমান
আচৰিত কথা! আইতাটো কোনো হ'বই নোৱাৰে। এওঁ ব্ৰহ্মা পুৰুষ হয় গতিকে কোৱা হয় মুখ
বংশাৱলী। পিতাই কয় কিমান গুহ্য কথা আছে যি তোমাক কওঁ। কাৰোৱাৰ বুদ্ধিত নবহেই যে
মাতা পিতা কোন হয়। তেওঁ লোকে ভাৱে কৃষ্ণ বুলি। **প্ৰাথক্য** এইটো হৈ যায় যে ইয়াকে কোৱা হয়
এটাই মাথো ভুল। কিবা নহয় কিবা কাৰণ হ'ব লাগিব নহয় জানো। কি ভুল হৈ গ'ল যে ভাৰত
ইমান দুখী হৈ গ'ল। এতিয়া তুমি জানিলা যে কোনে ভুল কৰাই দিলে, কি কাৰণ হৈ গ'ল যে ভুল
হৈ গ'ল। মায়াই আমাক বিমূখ কৰালে। যেনেকৈ বাবা কৰান কৰান হাৰ হয় তেনেকৈ মায়াও

কৰন কৰাৱনহাৰ হয়। পিতা কৰণ কৰাৱন হাৰ হল সুখ দাতা, সেইয়া হল কৰণ কৰাৱন হাৰ দুখ দিয়াৰ। পিতাৰ পৰা বিমূখ কৰায়। এতিয়া পিতাই কয় হে আত্মা নিৰন্তৰ মোক স্মৰণ কৰা। তুমি মোৰ সন্তান। তুমি প্ৰাপ্তি কৰিবলৈ মোক স্মৰণ কৰা। তোমাৰ বিকৰ্ম বিনাশ হৈ যাব। এই বেহদ পিতাৰ মত পোৱা যায় ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা, গুৰু ব্ৰহ্মা বুলিটো বিখ্যাত হয়েই। তেওঁ লোকে কৈ দিয়ে ঈশ্বৰৰ সৰ্ব ব্যাপি বুলি, অন্তহীন বুলি। আগতে আমিও এই কথাৰে বুজি লৈছিলো যে ঠিক কথাৰে কৈছে। এতিয়া বুজি পাইছো যে এই কথাবোৰ মায়াই কোৱাইছিল। এফালে কয় নাম ৰূপৰ পৰা **প্ৰাথক্য** আৰু আন ফালে কৈ দিয়ে সৰ্বব্যাপি। দুটা কথা একেলগে কেনেকৈ হব পাৰে। মাথো গুৰুৱে কলে সেই কাৰণে গতিকে মানি লয়। মায়াই ভুল কৰাই, তললৈ নমাই দিয়ে আকৌ পিতাই অভুল বনাই দিয়ে উচ্চতালৈ লৈ যাবলৈ। বাবাই ভাগ্য বহুত ভাল কৈ গঢ়ি বুলি কৃপা কৰে, তাৰ পিছত নিজৰ ভাগ্য বনাব লাগে। পিতাক স্মৰণ কৰিবা এইটো সহজ কথা। কণ্যাৰ যেতিয়া বিয়া হৈ যায় তেতিয়া তেওঁৰ পিছত একে বাৰে লাগি যায়। তেনেকৈ তোমাৰ বিয়াও হৈ গ'ল শিৱবাবাৰ লগত। গতিকে তেওঁৰ লগত লাগি যোৱা উচিত। বাবাই কয় মোক স্মৰণ কৰা। তোমাৰ আত্মা পৱিত্ৰ হৈ যাব তেতিয়া তুমি মোৰ লগত যাব পাৰিবা। মই তোমাক চকুৰ বাতুত বহাই লৈ যাম। মাথো তুমি মোক স্মৰণ কৰিবা। মাথো তুমি মোক স্মৰণ কৰিবা মই প্ৰতি মই তোমাক প্ৰতিশ্ৰুতি দিছোঁ তুমি পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ যাব। লক্ষ্যৰ অবিহনে পুৰুষাৰ্থ কেনেকৈ কৰিবা। ইয়াত অন্ধশ্ৰদ্ধাৰ কথা নাই। এইখন শিৱবাবাৰ কলেজ হয়। তেঁও হল স্বৰ্গৰ ৰচিয়াত। আমৰলোকলৈ পঢ়াইছে। এইখন হল মৃত্যুলোক, মৃত্যুলোক শেষ হৈ যাব। এই চক্ৰ ঘূৰিয়ে থাকে। ভাল বাৰু।

মাত-পিতা, বাপদাদা, সন্তান সকলো পৰিয়াল একেলগে বহি আছে। মিঠা মিঠা অতি মৰমৰ সন্তানৰ প্ৰতি মাত-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ কাৰণে মুখ্য সাৰ:-

1)কাছাৰ নিচিনাকৈ সকলো কৰ্মইন্দ্ৰিয়ক সামৰি পিতাক স্মৰণ কৰা। কৰ্মযোগী হোৱা। নিজৰ লগত কথা পাতিবা।

2) নিজৰ মাজত জ্ঞানৰ লেন দেন কৰি পালনা কৰিবা। সকলোৰে মাজত আত্মিক মৰম ৰাখিবা।

বৰদান :- দৃঢ় সংকল্প দ্বাৰা ব্যৰ্থৰ বেমাৰক চিৰ দিনৰ কাৰণে শেষ কৰোঁতা সফলতা মূৰ্ত হোৱা।
সফলতা মূৰ্ত হবলৈ সকলো সন্তানে এই সংকল্প কৰিবা কেতিয়াও ব্যৰ্থ চিন্তা নকৰোঁ, কেতিয়াও
ব্যৰ্থ নাচাওঁ, ব্যৰ্থ নুশুনো, ব্যৰ্থ নকওঁ ব্যৰ্থ নকৰো -সদায় সাৱধান হৈ ব্যৰ্থৰ নাম চিহ্নক সমাপ্ত
কৰিম। এই ব্যৰ্থৰ বেমাৰ বহুত কঠোৰ হয় যে যোগী হবলৈ নিদিয়ৈ ,কিয়নো ব্যৰ্থৰ বিস্তাৰ,
বিস্তাৰত হাবাখুৰি খায় থকা বুদ্ধিক সামৰি লোৱা শক্তিৰ দ্বাৰা সাৰ স্বৰূপত স্থিত কৰা তেতিয়া
সহযোগী, সফলতামূৰ্ত হৈ যাবা।

শ্লোগান :- আনক কৈ শিকোৱা সলনি নিজে কৰি আনক শিকোৱতা হোৱা।